

Vergaderjaar 2001–2002

25 448

Structuurverandering varkenshouderij

Nr. 45

BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUURBEHEER EN VISSERIJ

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 26 april 2002

Hierbij doe ik u te uwer informatie toekomen het heden door de commissie van wijzen uitgebrachte «Bindend advies inzake enkele groepen van hardheidsgevallen bij de herstructurering van de varkenshouderij».¹

1. Achtergrond

De commissie van wijzen is door LTO-Nederland en mij verzocht bindend advies uit te brengen over een drietal groepen van gevallen waarbij zich naar het oordeel van LTO-Nederland onbillijkheden van overwegende aard voordoen als gevolg van de berekeningswijze van het varkensrecht of het fokzeugenrecht overeenkomstig de Wet herstructurering varkenshouderij (hierna: Whv). Deze groepen zijn nader omschreven in mijn brief van 18 juni 2001 waarin Uw Kamer over deze procedure werd geïnformeerd (Kamerstukken II 2000/01, 25 448, nr. 42). Met de procedure van bindend advies wordt door beide partijen definitief een streep gezet onder de discussie over de hardheidsgevallen. Daartoe is overeengekomen dat elk der partijen zich zal neerleggen bij de uitspraak van de commissie. Ik heb me er daarbij toe verplicht om – mocht de uitspraak van de commissie inhouden dat het Besluit hardheidsgevallen herstructurering varkenshouderij (hierna: Besluit) voor een bepaalde groep van gevallen een onvoldoende voorziening treft – een voordracht voor een algemene maatregel van bestuur te doen die ertoe strekt het Besluit zodanig te wijzigen dat voor deze hele groep – dus voor alle varkensbedrijven in Nederland waar zich gelijke omstandigheden voordoen – de onbillijkheid wordt weggenomen voor zover deze van overwegende aard is.

De commissie was als volgt samengesteld: mr. D. van Dijk (voorzitter, aangewezen door de twee andere leden), ir. G.N. Kok (lid, aangewezen door LTO-Nederland) en drs. G. van der Lely (lid, door mij aangewezen).

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

2. Conclusies commissie van wijzen

De conclusies van de commissie van wijzen ten aanzien van de drie groepen zijn – kort samengevat – de volgende.

Groep a (niet-verkleiningseis)

In hoofdstuk 2, paragrafen 3, 4 en 5, en in artikel 23 van het Besluit, houdende voorzieningen voor bedrijven die op 10 juli 1997 in een proces van uitbreiding of omschakeling verkeerden, moet de voorwaarde, dat het niet-gebonden mestproductierecht voor varkens en kippen per saldo niet is verkleind, worden geschrapt. Dit criterium, bedoeld om afbouwende of structureel verkleinende varkensbedrijven van de toepassing van het Besluit uit te sluiten, is bij de genoemde voorzieningen onvoldoende onderscheidend. In hoofdstuk 2, paragrafen 1, 2 en 7A, van het Besluit is handhaving van het criterium wel noodzakelijk.

Groep b (volledig grondgebonden bedrijven)

Voor volledig grondgebonden bedrijven die noch in 1995 noch in 1996 bij het Bureau Heffingen opgave van het aantal gehouden varkens hebben gedaan – en daardoor op grond van de Whv geen aanspraak op varkensrechten maken – moeten het varkensrecht en het fokzeugenrecht worden bepaald op basis van de opgave in het kader van de landbouwtelling in 1995 of 1996. Op de opgegeven aantallen varkens en fokzeugen wordt in verband met de fluctuaties in de veestapel en de omrekening van de diercategorieën van de landbouwtelling naar de diercategorieën van de Whv 10% in mindering gebracht. De commissie adviseert eenzelfde voorziening te treffen voor overwegend (voor tenminste 75%) grondgebonden bedrijven die geen opgave bij het Bureau Heffingen hebben gedaan, onder toepassing van de generieke 10%-korting over de niet-grondgebonden gehouden varkens. Voor de overige bedrijven zonder opgave biedt artikel 8 van de Whv een afdoende voorziening.

Groep c (naar fokzeugen omschakelende bedrijven)

In hoofdstuk 2, paragraaf 5, van het Besluit, is een voorziening getroffen voor bedrijven die verkeerden in een proces van omschakeling van vleesvarkens naar fokzeugen en die daarom binnen het varkensrecht behoefte hebben aan een groter fokzeugenrecht. In die paragraaf moet de datum van 10 juli 1997, waarvoor de milieuvergunning met het oog op de omschakeling moet zijn verleend of aangevraagd of de omschakeling naar fokzeugen bij het bevoegd gezag moet zijn gemeld, worden vervangen door 15 november 1997. Op de laatstgenoemde datum vond indiening plaats van het wetsvoorstel Whv en werd bekend dat een afzonderlijk plafond voor de fokzeugen zou worden ingesteld.

Overige gevallen

De commissie is tijdens haar beraad nagegaan of zich in de door LTO-Nederland overgelegde gevallen, naast de in haar taakopdracht genoemde groepen, groepen van gevallen zijn te onderscheiden die voldoen aan het criterium van artikel 25 Whv, te weten dat de bepaling van het varkensrecht of het fokzeugenrecht overeenkomstig de Whv leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. De commissie heeft niet zodanige groepen aangetroffen.

3. Vervolg

Ik zal het advies van de commissie van wijzen integraal overnemen, inclusief de bij groep b geadviseerde uitbreiding van de voorgestelde voorziening tot bedrijven die voor een beperkt deel ook over niet-gebonden mestproductierechten beschikten. Het in de bijlage bij het rapport opgenomen ontwerp-wijzigingsbesluit zal ik verder uitwerken en binnen afzienbare termijn voordragen voor advies bij Raad van State. Ik verwacht dat het wijzigingsbesluit nog aan het begin van het laatste kwartaal dit jaar in het Staatsblad zal kunnen worden geplaatst. Het zal binnen zes weken na plaatsing in werking treden en dan terugwerken tot 1 september 1998. Iedereen die na de wijziging alsnog voor één van de betrokken voorzieningen van het Besluit in aanmerking komt, kan zich opnieuw aanmelden binnen zes weken na inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit. Bureau Heffingen zal daaraan voorafgaand de nodige informatie naar de betrokken varkenshouders zenden.

De Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,
L. J. Brinkhorst